

PESCUIT EXTREM IARNA LA CRAP

cu Shaun Harrison

Ați pescuit vreodată la crap iarna de sub gheață? Shaun Harrison a făcut-o!

L-am invitat într-o după-amiază pe prietenul Elie Godsi la „The Inner Sanctum” la o partidă de pescuit la crap iarna. După o plimbare mai lungă către iaz am fost amândoi dezamăgiți deoarece totul era înghețat, cu excepția unui mic golfuleț în partea de nord-vest.

Nedorind să facem imediat lungul drum înapoi către îndrăgitul meu Land Rover, i-am sugerat lui Elie să se ducă spre golf, iar eu să pornesc, fără vreo țintă anume, să văd dacă există și alte locuri unde să ne încercăm momeala. Am găsit imediat ceea ce căutam – o mică spărtură în gheață lângă un mal abrupt. Am decis să îmi pregătesc lanseta și să pescuiesc vreo două ore.

Era spațiu suficient doar pentru a ridica forfacul până la inelul de sus al lansetei mele de 3 metri (Free Spirit Bank „S” Range Bank Creeper) și a introduce lanseta sub gheață până la mulinetă. A fost astfel posibil să las montura la o adâncime de doi metri și jumătate în apa lacului și într-o zonă largă de 1 metru. Am folosit un boilies whisky de un roșu aprins și foarte bine echilibrat pe fundul lacului și l-am lăsat izolat sub gheață.

După doar o oră prinsesem deja un crap de sub gheață. În aceste condiții mărimea peștelui este nesemnificativă, dar efortul fusese răsplătit. Acest pește mi-a adus mult mai multă satisfacție decât alți crapi mai mari pe care i-am prins de-a lungul anilor, în mod special datorită faptului că acesta a venit de sub gheață.

E timpul să medităm

Întors acasă, notând în fața focului câteva detalii în jurnalul meu, am început să mă gândesc la această captură în comparație cu „capturile extreme” avute anterior. Acesta a fost momentul în care am realizat că am fost foarte norocos să agăț crapi de sub gheață în patru lacuri diferite – pe lângă capturile de crap realizate în lacuri pe jumătate înghețate.

Am spus „să agăț crapi” deoarece una dintre cele mai mari dezamăgiri ale mele din timpul iernii a fost agățarea de sub gheață a unui crap comun mare în lacul Patshull Church. Aceasta „agățare” s-a soldat cu pierderea capturii prin scăparea peștelui din cârlig. Am fost foarte dezamăgit la momentul respectiv dar a fost o lecție foarte importantă pentru mine în anii ce au urmat.

Cu toate că Patshull nu este un lac imposibil pentru pescuit iarna la crap, totuși nu pot spune că este ușor de pescuit pe el în acest anotimp. Dacă a fost posibil să agăț un pește la Patshull în astfel de condiții, atunci cu siguranța că eram în stare să agăț orice crap și oriunde.

Dacă mă gândesc mai bine, îmi dau seama că pescuitul în lacuri înghețate fie parțial fie total a fost mai productiv decât pescuitul în ape reci, luând în considerare numărul de ore petrecute de monturi în apă.

Rareori am ales să pescuiesc în ape înghețate, dar atunci când am făcut-o am avut câteva capturi interesante. De fiecare dată nu mă așteptam să găsesc acele lacuri înghețate și pur și simplu îmi era greu să mă întorc la mașina și apoi acasă. Dacă aș fi știut înainte de a pleca de acasă că lacurile sunt înghețate, atunci sunt sigur că aș fi în continuare în postura de a nu fi experimentat pescuitul la crap cu partea de sus a lansetei scoasă pentru a aduce crapul în minciog.

Acest crap a avut gura plină de lipitori, o situație des întâlnită în condiții extreme de iarnă. Din păcate, acestea abia se văd în această fotografie.

Încă unul prins de sub gheață, Ianuarie 2004.

Așa cum am spus, deși am pescuit rar în acest mod, foarte rar mi s-a întâmplat să nu prind nimic. Este posibil să fie din cauză că cele mai frustrante momente ale anului, atunci când suprafețele lacurilor devin solide, de fapt ar putea fi unele dintre cele mai bune momente pentru pescuit iarna la crap?

Pare puțin exagerat, nu? Trebuie să recunosc că acest gând mi-a venit în minte abia astăzi, dar cu cât m-am gândit mai mult la acest lucru, cu atât mai mult îmi pare a avea sens. Mi-au trecut atât de multe gânduri prin minte încât, întors de la servicii, m-am așezat repede în fața tastaturii pentru a scrie aceste cuvinte.

Crapul pe ninsoare

Am prins primul meu crap pe timp de iarnă în 1977. De fapt, am prins trei crapi în aceeași zi. Pământul era acoperit cu un strat gros de zăpadă - deci am fost norocos.

Ambiția multor pescari este să prindă un crap atunci când este zăpada afară. Nu mi-am dat seama niciodată ce mare scofală e în asta. Am prins și eu câțiva de-a lungul anilor și de fapt am ajuns să apreciez destul de mult anotimpul alb.

Marea problemă pe care o am când vreau să prind un crap atunci când este zăpadă afară, este să combin ziua liberă cu ziua cu zăpadă. Dacă prietena mea Ruth are și ea o zi liberă în aceeași zi, sunt total sleit de puteri deoarece ea insistă să mergem afară împreună și să ne prostim făcând derapaje în zăpadă cu Land Roverul.

Când ninge, temperatura nu scade foarte mult. Dacă temperatura scade foarte mult, nu ninge - pur și simplu. Deși imaginea crapului pe ninsoare este spectaculoasă, de fapt condițiile meteorologice nu sunt atât de vitrege.

Crapii presimt atunci când un val de frig se apropie, sunt foarte sigur de asta. Cred că multe dintre animale presimt acest lucru. Poate e vorba de un al șaselea simț. Cred că și oamenii din epoca de piatră puteau s-o facă cu destul de multă precizie.

Animalele sălbatice pot prezice vremea mult mai eficient decât o fac meteorologii de la televizor. Cred cu tărie că noi, oamenii, ne-am pierdut multe dintre simțurile noastre naturale și datorită faptului că ne înfolim în haine groase și ne cuibărim în casele noastre bine încălzite.

Dacă nu am avea ferestre pe care să ne uităm afară, mulți dintre noi am uita complet de starea vremii. De fapt, mulți oameni sunt conștienți de starea vremii doar pentru o perioadă scurtă de timp, cea în care călătoresc până la serviciu și înapoi acasă.

Nu mulți dintre noi trăiesc în armonie cu clima deoarece nu prea este necesar. De exemplu, nu trebuie să urmăm o dietă în funcție de vreme. Dacă este o perioadă mai lungă

cu vreme foarte rece, cu îngheț, ce mare lucru e în asta? Singurele lucruri care ne afectează sunt facturile mai mari la gaze și electricitate. Pentru crapi este o cu totul altă poveste. Ei își trăiesc viețile supraviețuind și încercând să ne evite.

Marele îngheț

De câteva ori, atunci când partidele au coincis cu ultima zi mai caldă înaintea unui îngheț masiv sau înainte de primul mare ger de iarnă, am avut mai multe capturi de crap.

Prima dată când mi s-a întâmplat lucrul ăsta a fost în 1983 când într-un lac am prins cinci crapi. Printre aceștia s-a numărat și un nou record al lacului. Înainte, pe acest lac, reușisem să prind doar doi crapi. Mi-am făcut bagajele și apoi o iarnă extremă s-a instalat. La timpul respectiv m-am considerat foarte norocos să prind atâția crapi chiar la fix, înainte de venirea unei ierni cumplite.

Câteva întâmplări asemănătoare în sezoanele care au urmat mi-au schimbat părerea. Crapii se hrănesc intens înainte de o perioadă rece de lungă durată. Cu siguranță, (nu am vreo îndoială) că ei știu cu mult timp înaintea noastră când vremea se va schimba.

Pescuitul de-a lungul atâtor ani ne face să cugetăm la întâmplări trecute și multe dintre ideile pe care le-am avut cândva s-au schimbat. Cu excepția începutului unei perioade lungi de timp cu vreme rece, m-aș fi contrazis cu oricine despre faptul că crapul nu se hrănește într-o apă a cărei temperatură este mai mică de 4°C. De fapt, chiar și în ziua de azi sunt fericiți să pescuiesc într-o apă care are 4°C, dar la o temperatură mai scăzută nu văd rostul pescuitului la crap. În aceste situații mă duc să pescuiesc alte specii.

Fiind mai rebel din fire și nu unul care să urmeze tendințele, mi-am petrecut mulți ani încercând să le demonstrez altora că ei greșesc în diferite privințe. Se întâmpla acum mai bine de 20 de ani, înainte de apariția monturilor cu plumb pierdut și a firului de păr, când Baz Varney m-a întrebat dacă am prins ceva. I-am spus că am pierdut unul.

“Nu aveai cum, apa are doar 3°C, îmi spuse el.

Asta chiar m-a durut. Ratasem o captură de crap la pasta mea solubilă. Dacă stau și mă gândesc, ar fi putut să fie doar o mușcătură de babușcă, dar la momentul respectiv nu mi-am dat seama. Baz era eroul local și m-a afectat faptul că el a crezut că mințeam. Din acea zi am luat hotărârea să demonstrez că teoria lui este greșită.

După mai mulți ani și partide fără capturi am reușit să demonstrez asta și, vă vine sau nu să credeți sau nu, pescuiam împreună cu Baz când s-a întâmplat. Ceea ce este cu mult mai surprinzător este că și Baz reușise să prindă unul cu câteva minute mai devreme. În acei ani eram parteneri regulați de pescuit și băutură. Lacul unde

Începuturile anilor 80. Nu consideram că e mare lucru să prinzi crap în zăpadă.

pescuiam a început să înghețe în acea zi și a rămas înghețat pentru o bună bucată de vreme.

Deci, chiar dacă este posibil să prindeți crap la mai puțin de 4°C, când temperatura scade sub 4°C plecați acasă. Vă veți scuti singuri de o mulțime de partide fără capturi.

Punctul critic

Trebuie să vă avertizez: văd foarte puțini pescari care să ia temperatura apei într-un mod corect. Majoritatea scufundă termometrul la margine și citesc temperatura înregistrată. Este important să iei temperatura într-un loc aproape de cel în care ai pus momeala. De exemplu, nu este de folos dacă luați temperatura apei la o adâncime de jumătate de metru dacă momeala este la peste 3 metri.

Pe 17 decembrie 2003, eram la High Swim pe lacul Mangrove. A fost ceață și foarte rece toată ziua.

Temperatura apei la margine era de 3°C, dar temperatura apei la locul unde pescuim era de 4,5°C. Aș fi putut să renunț foarte ușor și poate că trebuia să o și fac. Nu am prins nimic.

În prezent iau temperatura apei doar la sfârșitul partidei de pescuit sau după ce prind un pește. Nu vreau să știu de la începutul partidei de pescuit dacă apa este prea rece. Acum cred că punctul critic de 4°C este de fapt punctul la care majoritatea monturilor cu auto-înțepare devin nefolositoare. Acum știu că se hrănesc și în ape mai reci de 4°C – doar am fost martor la așa ceva. Totuși, fiind vietăți cu sânge rece, crapii se mișcă atât de încet încât monturile folosite pentru auto-înțepare nu agată nimic. Crapii nu se vor mișca suficient de repede pentru a se auto-agăța.

Pescarul de ghețuri

Să ne întoarcem la pescuitul pe gheață. Pescuind iarna de atâția ani, trebuie să recunosc că a fost mai dificil să pescuiesc în timpul iernilor mai blânde în comparație cu iernile cele mai reci. Când am pescuit între momentele de îngheț, am observat crapul ca fiind mult mai previzibil decât este în perioadele mai calde din timpul iernii.

Nu înțelegeam de ce se întâmplă așa, cu toate că bănuiesc că este foarte simplu: peștele „hibernează” pentru perioade mai lungi și de aceea se hrănește mai mult când temperatura apei îi permite să se miste. Nu uitați de faptul că peștele are sângele rece. Cu cât apa este mai rece, cu atât mai lent devine și metabolismul lor.

În acest moment, voi aborda succint un alt subiect care mă preocupă. Este ceva despre care nu am văzut nimic scris sau auzit vorbindu-se. Este ceva de care sângele rece al peștelui mi-a adus aminte.

Trebuie să fiți foarte atenți când manipulați crapul în perioadele cu vreme extrem de rece deoarece mâinile voastre îl vor arde.

Cu cât simțiți crapul mai rece – deoarece mâinile voastre sunt considerabil mai calde – cu atât mai mult are tendința de a se zbate mai tare.

Am fost foarte norocos anul acesta în ianuarie deoarece am reușit să aduc pe mal câțiva crapi. Chiar a trebuit să îmi bag mâinile în apă pentru câteva minute astfel încât crapul să rămână într-o stare semi-calmă.

Nu este un lucru plăcut pe care să îl faci dar este doar un mic sacrificiu dacă te gândești prin ce trece crapul. Cu siguranță că nu e bine să dai la o parte nici un pic din stratul de grăsime/mucozitate ce acoperă corpul peștilor și care îi protejează în orice moment al anului, dar mai ales în condiții de iarnă foarte rece.

Singura parte a lacului unde se putea pescui era o zonă cu un pârâu - și am prins.

Luarea deciziilor bune

Din diverse motive – poate fi o problemă legată de siguranță sau nu – crapul este atras de orice fâșie de apă care prezintă combinația lumină - întuneric. De-a lungul anilor am pescuit mulți pești iarna pe pliurile create de un vânt constant (combinația de zona cu undulație / zonă calmă), încât acum este unul dintre aspectele cele importante pe care le caut când pescuiesc pe ape altminteri sterile.

În mod similar, crapului îi face plăcere să stea sub ceva care să îl acopere și, din nou, acest lucru îi oferă o zonă de confort luminată - întunecată. Totuși, cel mai remarcabil lucru pe care l-am descoperit este că sunt atrași de marginea stratului de gheață de pe lacurile semi-înghețate. De exemplu, o lansare cât mai aproape de marginea gheții vă va aduce rezultate mult mai bune decât pescuitul în apropierea structurilor clasice.

Prima dată când am făcut acest lucru era pe 11 decembrie 1983. Memoria mea nu este atât de bună dar știu această dată deoarece am căutat prin jurnalul meu câteva

**Mulți pescari vă spun
despre crapi că se retrag în
cele mai adânci ape pe
durata iernii...
Acesta este un nonsens.**

întâmplări pentru a-mi împrăști memoria pentru ceea ce vreau să vă spun în continuare.

Era o vreme foarte rea (-5°C) și balastiera unde pescuiam a început să înghețe în timp ce eu eram acolo. De fapt, chiar a trebuit să mă mut și să îmi re poziționez monturile deoarece liniile rămăneau prinse în gheață.

În scurt timp, înghețul a făcut imposibil să îmi mai poziționez monturile în locurile în care obișnuiam să pescuiesc. Pur și simplu am ajuns să lansez la limita gheții, ocupându-mă permanent de re poziționare astfel încât momentele mele erau la 6 metri față de marker și mai apoi au ajuns chiar și la 30 metri față de acesta.

În acea zi am reușit să prind șase crapi, inclusiv unul care a reprezentat al doilea crap ca mărime din lacul respectiv.

De fiecare dată am poziționat momelile în altă parte datorită răspândirii continue a gheții. Acea zonă în care am prins crapii era ceea ce eu numesc „tărâmul nimănui”, adică o porțiune plată fără nicio structură.

După ce lacul s-a dezghețat, am încercat momeala în zona respectivă de mai multe ori. Niciodată nu mi-a tras ceva. Crapul fusese acolo deoarece gheața era acolo.

Întâlnindu-mă cu această situație de mai multe ori, știu că se vor hrăni în cele mai surprinzătoare locuri în care va exista o porțiune întunecată datorită gheții. Noapțile lungi, reci și geroase sunt urmate, de obicei, de zile cu cer senin.

Dacă noaptea suprafața apei a înghețat, întra-devăr este posibil să găsești crapi în apele foarte puțin adânci. Cu un soare de iarnă care strălucește slab, gheața formează un efect de seră care încălzește apa dedesubt. Evident, cu cât este mai puțin adâncă apa, cu atât mai repede se va încălzi în zona de adâncime mică.

Dacă această apă mică este însoțită de un soare direct, de după-amiază și cu ceva care să acopere zona, cum ar fi

niște crengi groase care atârna, atunci poți să fii sigur că vei găsi crap acolo. Și mai mult, acest lucru este amplificat dacă în zona respectivă se găsesc și rădăcini vechi de stof. Stoful se încălzește, apa se încălzește și așa mai departe.

Zona de confort

Peștii din iazul meu de acasă frecventează cele trei poduri care trec peste iaz. Zonele din jurul lor sunt ultimele care îngheață. Podurile de lemn rețin căldura mai mult decât zona dimprejur. De asemenea, crapul beneficiază din nou de acea fascinație pentru el de lumină/întuneric – pentru el este cu siguranță o zonă de protecție în jurul podurilor. Crapii, pur și simplu preferă soarele și căldura pe spinările lor.

Mulți pescari vă spun despre crapi că se retrag în cele mai adânci ape pe durata iernii, ridicându-se în ape mai puțin adânci la primăvară când apa se încălzește din nou. Acesta este un nonsens. Dați-mi o apă mai mică care să aibă și ceva care să o acopere în fiecare zi și vă voi demonstra contrariul.

Exista în zona unde locuiesc un iaz unde obișnuiam să pescuiesc și unde mă chinuiam să găsec crapii. Apa era foarte limpede și îl înconjuram si de două ori pe zi. Cu toate astea, foarte rar reușeam să zăresc câte un crap. Așa s-a întâmplat până când iazul a înghețat.

Îmi aduc aminte că mă plimbam într-o zi de iarnă pe lângă iaz când acesta era complet înghețat la suprafață. M-am urcat pe gheață. Iazul se îngustează într-o zonă plină de stuf. Mi-am croit drum prin stuf către un mic bazin unde de obicei poți să găsești știuci urmărind peștii mai mici. La momentul respectiv am fost surprins să văd doi dintre cei mai mari crapi împreună cu alții, în nu mai mult de jumătate de metru de apă, sub gheață, în acel mic bazin. Ceea ce a fost și mai surprinzător pentru mine, crapii se și hrăneau. Acesta a reprezentat pentru mine un punct de cotitură în ceea ce privește pescuitul la crap iarna pe care aveam de gând să îl practic în viitor. Acei crapi erau în acea apă mică pentru că vroiau să fie acolo. Nu presiunea pusă de pescarii de pe iaz îi împinsese acolo.

În acea zi am văzut cum una dintre cele mai mari piese de puzzle ale pescuitului de iarnă s-a plasat la locul ei.

Crapii erau acolo deoarece acela era cel mai confortabil loc pentru ei. Cealaltă parte a lacului avea adâncimi de până la aproximativ 4 metri și jumătate și ar fi necesitat o cantitate mult mai mare de căldură. În acea zi am văzut cum una dintre cele mai mari piese de puzzle ale pescuitului de iarnă s-a plasat la locul ei.

Înainte de a încheia articolul, aș dori să abordez subiectul folosirii cârligelor cu spin sau a celor fără spin. Eu prefer să le folosesc pe cele cu spin dar, în timpul lunilor reci folosesc cârlige fără spin care penetrează puțin mai mult în momentul înțepării. Încerc de asemenea, să folosesc plumbi de până la 56 de grame sau mai puțin. Am fost norocos să văd crapi hrănindu-se iarna iar un plumb de 112 grame așezat pe fundul apei nu creează peștelui nici o problemă. Se pare că ei reușesc să se elibereze din cârlig fără a mișca vreun pic plumbul. În limbajul pescarilor, asta înseamnă că avertizorul nu va suna. Un plumb mai mic poate fi mișcat mai ușor, mișcarea fiind simțită și la capătul lansetei. Vă dă de gândit?

Nu ignorați apele mici în timpul iernii, mai ales pe acelea în care crește și stuf.

